

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy hóra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szegény Árva.

Nagybecskerek, márczius 3.

(X) A népmonda azt regéli, hogy az Uristen, miután már megteremtette a világot, még egy szita haszontalan követ tartott a kezében, melylyel nem tudott mit csinálni. Leöntötte Felső-Magyarországra s azon a helyen lón megteremtve Árvamegye, az árva megye. E szegény ország rész nyomorult lakói még rendes időben sem tudnak abból megélni, a mit a föld terem, így aztán mint drótosok és üstfojtók bebarangolják a nagy világot s az árvamegyei drótos-tótot épolyan jól ismerik Franciaországban és az oroszoknál, mint Spanyolországban vagy Délmagyarországon.

Az ő bámulatos igénytelenségükben jó esztendőnek tartják azt, mikor annyit megtakaríthat a férfi a nyár folyamán vándorútjában, hogy családja abból télen át megélhet. De aztán jön egy rossz esztendő, mikor éppen semmi sem terem, mikor tél közepén kifogy a nyáron át megkeresett csekélység, s akkor a legkeserűbb nyomor kopog a szegény tót ajtaján.

Pedig az éhség veszedelmes ellenség. A hova az ő árnyéka esik, ott elfonyad a műveltség virágja s az ember lesüllyed arra a kezdetleges fejlődési fokra, a hol az ideális törekvést, a szép és jó iránti szeretetet kiirtja az

önfenntartási ösztön. A hova ez a szörny beteszi a lábát, ott felébrednek a legvadabb szenvedélyek, melyeket addig lebilincselve tudott tartani az államhatalom, meglazulnak a törvény békői s egyik büntett követi a másikat.

Az éhség kísértete nemcsak Oroszországban dühöng, a hol legvadabb orgiáit rendezi. Rég megtartotta bevonulását Brüsselse és Rómába, Bécsbe és Berlinbe s most betekint a mi szegény, sokat szenvedett hazánkba is. Mi türes-tagadás, már éhen is halnak az emberek Árvamegyében, s éppen nincs szükségünk arra, hogy Oroszországhoz forduljunk, ha nyomort és inséget akarunk tanulmányozni. Ez pedig oly jelenség, mely komoly gondolkodásra hívja fel az embert.

Nem lehet azon csodálkozni, hogy éppen Árvamegyében kezdődik a nyomor. Hiszen tudjuk, hogy a természet is a legmostohábban bánt a szegény árva megyével, hol csak itt-ott talál a szorgalmas munkás egy kis darab földet, melyen megterem a zab, meg a rozs.

De sajnos, hogy ugyanazt tapasztaljuk majdnem minden évben oly megyékben is, melyeket jobban áldott meg a természet. Egy rossz év elegendő arra, hogy száz meg száz fajut a tönk szélére sodorjon. Rendszerint elég egy-két kisebb betáblázott köl-

csön, melynek kamatait olyankor nem tudja megfizetni a megszorult gazda, hozzájárul egy kis adóhátralék s a mindkettővel járó mellékköltség s 4—5 év múlva az egykori kisbirtokból földönfutó lesz.

Ezen az állapoton, melyet távolról sem tüntettünk fel pesszimiztikus színben, segítenünk kell. De nézetünk szerint e segítség nemcsak abban áll, hogy visszatartjuk azt a szegény embert, ki abban bizik, hogy hátha Amerikában visszaszerzi elvesztett vagytonát, hanem ha arról gondoskodunk, hogy itthon, édes szülőföldjén, melyen élnie és hálnia kell, alkalmat találjon, hogy magát és családját tisztességesen fentarthassa. Az pedig csak úgy történhetik, ha virágzóvá és versenyképesé tesszük a hazai ipart.

Magyarország elég gazdag arra, hogy nemcsak jelenlegi polgárait, de sokkal nagyobb számú lakosságot is eltudjon tartani. De csak úgy, ha a rossz termés következtében elvesztett nemzeti vagyont vissza tudja szerezni az ipar terén kifejtett tevékenysége által.

A kormánynak sok mulasztást kell pótolnia a felsőmagyarországi megyékben. Nem elég, hogy most adunk kenyeret az éhezőknek, oda is kell törekednünk, hogy soha se szoruljanak alamizsnára. Ne a jótékony em-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Hogy mentem férjhez?

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Hölgyeim, ne kényeztessék el férjeiket! Különbözen úgy járnak, mint én.

Már kora reggel sürgünk-forgunk, hogy az „ur” a rendes megszokott helyén találjon mindent. Ha szeméit kinyitja, az az első: Mama ezt, mama azt. Hol van ez, hol van az? Pedig minden helyén, csak kezét kell érte kinyújtania, mégis jobban esik az aszszonyt föltartani. Ha még egyszer lány lehetnék, dehogy tenném meg azt a nagy lépést!

Akkor sokat törtem a fejem rajta, hogyan és mikép ismerkedem meg leendő férjemmel és milyen lesz? Képzletben lefestettem őt magamnak. Czigarettázni okvetlen kell, e nélkül nem is férfi a férfi; de nagy világért sem lehet... volt ennek különben miérte is.

Egyszer első udvarlómmal úgy tréfáltak meg (akkor még rövid ruhás kis lány voltam), hogy elkerestették velem az egész lakásban a kalapját — e nélkül persze

nem mehetett haza, mit pedig én igen óhajtottam, — míg végre mind — ő is — hangos kacagásba törtek ki. A kalap a fején volt. Rajtam nevettek. Azóta nem állhattam a magas férfiakat.

Annyira elfoglalt a férjhezmenés, hogy egészen le voltam sujtva új esztendő első napján, mert a legelső, kivel találkoztam, nem férfi volt. Itt ugyanis azt tartják a lányok: A ki új év reggelén legelőbb férfival találkozik, férjhez megy abban az évben. Egész nap nagyon le voltam hangolva, s csak az vigasztalt meg némileg, hogy lesz még új esztendő napja máskor is. Sőt még talán jobb — gondolám, — addig is nővök, s jobban imponálok majd neki; mert imponálni okvetlen akarok jövődöbelimnek.

— Főnt van-e már Ó nagysága? Csókolom kezeit, jó reggelt kívánok nagyságos asszonyom! Ah, mily dicső, már magában véve is ez a kifejezés: asszonyom! Arasznyival nővök csupán a gondolatára. (Eddig mindig „a kicsi”-nek hívtak, senki sem akarta észrevenni, hogy már hosszú ruhát hordok.) Minő álmok s minő valóság! Ha valaki reményeiben csalatkozott, úgy bizony én, ki oly forrón óhajtottam a „kicsi” ne-

vet levetközni. Kicsi maradni és imponálni lehetetlen. Mindazonáltal ne gondolják, hogy egyhamar lemondtam reményeim megvalósulásáról. Nem, különösen férjemmel szemben nem.

A minap a naptárban akadt valami nézni valóm a nagymosás végett. Férjem is itthon volt.

— Mit keresel kedves, talán a névnapodat?

— Azt, mi köze hozzá?

— No, csak nem üzensz mindjárt hadat?

— Miért olyan kíváncsi! Az az én magánygyem, a mi pedig névnapomat illeti, egyszer s mindenkorra megtiltom, hogy azzal foglalkozzék!

— Azt csak nem tiltod meg, hogy a nevedet kimondjam? Emilia a legszebb név a világon.

— Ez már sok, — kérem ne tegezzen; négy éve vagyok felesége s még azt sem tudja, hogy hívják!

— Dehogy nem, Emilia, kedves, drága, kis Emiliám!

— Uram, ne közelítsen, különben borzasztó leszek haragomban!

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 26. száma van csatolva.

berek fillérjeiből, hanem két kezük munkájával tartásuk fen magukat.

De ne is várjunk mindent felülről. A társadalomnak is fel kellene az ügyet karolnia, nemcsak úgy, hogy egy-két forintot adományoz az éhező árvamegyeiek javára, hanem olyan formán, hogy par force csak hazai gyártmányokat vesz, akármit is beszéljenek chauvinismusról, hogy felkarolja a házi ipart, mely nálunk eddig is fontosabb szerepet játszott mint a gyári ipar, egyszóval ne tegyük a népnek egész jólétét egy jó esőtől vagy a jó buzáraiktól függővé.

Tegye meg a kormány a kötelességét. Fejlessze minden megengedett eszközzel az iparnak minden egyes ágát. De a társadalom is tegye meg a magáét, különben hiába hangoztatjuk azt a sok frázist „a hazai iparról”, nem lesz abból sohasem ipar, mindig csak frázis marad.

A képviselőház válaszfelirati bizottsága Tisza Kálmán elnökle alatt szerdán értekezletet tartott, a melyen megbeszélés tárgyát képezte a válaszfelirat kidolgozandó tervezetének tartalma. A felirati javaslat szövegét pénteken tartandó ülésében fogja a bizottság végleg megállapítani s még aznap le fogja azt tenni a ház asztalára is.

A képviselőház pénzügyi bizottsága tegnap tartott ülésében, Dániel Ernő előadása mellett, megkezdte az 1892-ik évi költségvetés újonnan való tárgyalását, az ugynevezett kisebb tárczák előirányzatával. Az állandó országház építési költségvetésénél Holfy kérdést intéz az iránt, lehetséges lesz-e a millenium alkalmával ünnepléses ülést tartani az új országházban? — Szapáry Gyula gróf miniszterelnök válaszolja, hogy minden kilátás meg van arra, hogy a millenium alkalmával egy csarnoka az új országháznak rendelkezésre álljon. A miniszterelnöki tárcza költségvetésénél Pázmány kérdést intéz a fiemei kormányzó lemondására vonatkozólag. — Szapáry Gyula gróf miniszterelnök válaszolja, hogy a mit erre nézve mult évi október hóban mondott, az teljesen megfelelt az akkori helyzetnek, azt most is fentartja.

Arczom egyszerre lángszinű lett a méregtől... két erős kart éreztem magam körül s azzal képzeljék el kérem, szaladt velem végig a szobákon s vissza, majd közbe, sehogy sem tudtam menekülni.

— Hát hogy hívnak, édes?

— Ezerszer mondtam már, hogy Emma és nem Emilia, — de most ereszszen és menjen szemem elöl!

Oh, mily igazán kicsinek éreztem magam! Ennyire vagyok az imponálással! Hogy nem sujtattam le egy tekintetemmél; s hogy még teljesebb legyen a csalódás, nagy is! Ó szegény, mily könnyen röpitett karjain ide, oda! Leánykori ábrándképeim hol vagyok? Ilyennek képzeltem-e férjemet?! Le vagyok győzve: örökké. „Kicsi” maradok! És hozzá mindig, ha valami kávéházi diskursus, vagy gyűlésről jö haza, első kérdésemre ez a válasz: „Nem a „kicsi”-nek való.

S ha meggondolom, hogy jutottam ily férjhez! Holdvilágos kerti séta, vagy legalább is egy bálon képzeltem vele megismerkedni. És mily prózai a való!

Fürdés közben találtam a Begában harmincz krajczárt, ezért kaptam — a férjemet.

A bizottság változatlanul megszavazza az u. n. kisebb tárczák költségvetését.

A valuta. A „B. Corr.” konstatálja, hogy a valuta-rendezés kérdésének megoldása alkalmával Magyarországon sem agrárius, sem bimetalisztikus törekvések nem fognak felszínre kerülni. A mi a relációt illeti, csak kevesen fogják azt óhajtani, hogy ez a jelenlegi állapotot lényegesen megváltoztató viszony szerint állapítsák meg. A magyar bizottságban az öt kérdőpont tárgyalása alkalmával bizonyára nem fog fölmerülni lényeges nézeteltérés s előrelátható, hogy a valuta-rendezésre vonatkozó javaslatok tárgyalása a parlamentben is simán fognak lefolyni. E javaslatok elfogadása bizonyos tekintetben tüntetés jellegével fognak bírni Wekerle mellett, akinek a valutakérdés megoldása körül szerzett érdemeit mindenki elismeri.

HIREK.

— Utbiztosi kinevezések. Rónay Jenő főispán törvényadta jogánál fogva kinevezte utbiztosnak a nagybecskereki járásba Lakay Imrét 600 frt fizetés és 108 frt 7 kr. utiáltalánnyal és Geisz Jánost 500 frt fizetés és 152 frt 12 kr. utiáltalánnyal. A törökbecsei járásba Heim Arnoldot 500 frt fizetés és 121 frt 77 kr. utiáltalánnyal. A nagyikindai járásba Lakay Mihályt 600 frt fizetés és 130 frt 68 kr. utiáltalánnyal. A zombolyai járásba Diez Gusztávot 500 frt fizetés és 143 frt 83 kr. utiáltalánnyal. A nagyszentmiklósi járásba Högyei Sándort 500 frt fizetés és 151 frt 30 kr. utiáltalánnyal. A módosi járásba Demkó Ferenczet 600 frt fizetés és 118 frt 80 kr. utiáltalánnyal. A bánlakai járásba Stempel Józsefet 500 frt fizetés és 131 frt 1 kr. utiáltalánnyal. Az alibonári járásba Bokor Bélát 500 frt fizetés és 114 frt 51 kr. utiáltalánnyal. Az antalfalvi járásba pedig Neurohr Leonárdot 500 frt fizetés és 80 frt 85 kr. utiáltalánnyal.

— Izraeliták anyakönyvvezetése. A vallás- és közoktatásügyi miniszter a következő rendeletet intézte a többek közt Torontálvármegye közönségéhez is: Mint-hogy az izraeliták némely anyakönyvi ügyeinek szabályozása tárgyában folyó évi február hó 13-án 6658. sz. a. kiadott körrendeletem 1. pontjának utolsó mondatában foglalt azon rendelkezés, mely szerint a

kihágás 5—500 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, leirási tévedésen alapul: e rendelkezést ezennel akként helyesbíttem, hogy az idézett körrendeletben meghatározott kihágás 5—100 frtig, vagyis öttől egyszáz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

— Márcziusi hó hullott alá kora hajnaltól a városra. Szép fehér, aprószemű hó, melynek zizzenése bus dolgokat mond a kora-tavasról, mely még várthat magára talán a kalendárium hivatalos tavaszi napjára: a márczius huszonegyedikére. Komolyabb dolgokat beszél egyik-másik gazda, aki azt hiszi, hogy a hó most állandó lesz, és talán úgy megnyújtja a telet, hogy „a tavasz ismét kiesik az évből” Látikusok azonban másként vélekednek, és odamagyarázzák a márcziusi havat, hogy az éppen jó lesz arra, hogy Nagybecskerek utcái valami kellemes napsütés után — hajókázhatók legyenek vagy pedig a torontáli ős humus hagyományos ragaszkodásával tüntesse ki a különböző járműveket és gyalogszereket óvatos lassúságra marasztalván azokat főleg a külvárosi utcákban és különösképpen a Ferencz-József-térről a Bauer-féle ház oldalán benyúló névtelen utcába, mely hivatalos jelentések szerint teljesen alkalmas arra, hogy öngyilkossági hajlamokkal szaturált lovakat ebbe a kedélyes utcába behajtsanak, szertőlött kintülő alkalmatosság lévén különben arra is, hogy nagyon szűk eszmák és nehezen lezuható cipőkkel szemben elsőrangú sikerrel és könnyűséggel játsza a cipőhuzót . . . De a márcziusi hóról lévén szó, meg kell emlékeznünk a mondáról is, mely szerint ez a hó szépitőszer volna s a kit a hiúság vágya bánt, hogy széppé legyen, most itt kapja a kedvező alkalmat, hogy olcsó és finom szépitő-szerhez jusson. Eltekintve attól, hogy a márcziusi hótól eddig valamennyi esunya nő nem lett szebb, friss havunknak e tulajdonságára a becskereki hölgyek egyáltalán nem reflektálnak, mert még szebbek már semmi áron nem lehetnek . . .

— A zombolyai tavaszi országos vásár márczius hó 18., 19. és 20. napjain fog megtartatni.

Az asszony ingatag.

Irta: Sudermann Hermann.

Eszembe jut egy asszony, a kivel tegnap az utcán találkoztam, s a ki mély hálával telt pillantást vetett reám, amiért nem köszöntöttem.

Önök előtt ez nagyon különösnek látszik. Majd megmagyarázom. Nagyon érdekes lélektani oka van.

Elm, a bájos fekvésű francia városka vasuti állomásán egy mélyen elfátyolozott, elegáns nő szállott be coupémba. Fiatalos, telt idomai voltak. Zsebkendőjét, melyet összegöngyölve tartott kezében, egy pillanatra homlokához nyomta, azután ismét a perron felé fordult, a honnan tekintélyes számu podgyászdarabokat, egy esernyőt, egy necessairet, egy himzett utiböröndöt, egy tigrisbörtakarót és egyéb holmit nyújtottak fel neki.

Sötét szakállu férfi jött utána a ki külseje után ítélve, a harminczas évek közepe felé járt. Udvariasan kalapot emelt előttem, azután a nő mellett foglalt helyet.

Egy darabig hallgatva ültek egymás mellett. A férfi megfogta a nő kezét és csendesesen nézett maga elé. A nő sem szólt, de néha néha ideges ríngás futott át testén, elfojtott, könyvtelen zokogáshoz hasonlón.

Először a nő törte meg a csendet.

— Meddig leszünk még együtt?

Hahaha! Mégis minden lehet komikus a világon! De legközelebb, ha megint éreztetni akarja velem uraságát, azzal válaszolok: „Maga is ur? Hiszen nekem csak harmincz krajczáromba került!”

Igen, mert ebéd előtt, ha nem akarja letenni az ujságot, hívhatom akárhányszor, mindig az a válasz: „Én vagyok az Ur!” Édes lesz a boszu, előre örülök a hatásnak.

De még tartozom a magyarázattal. A csodálatos véletlen csak a harmincz krajczár megtalálásában áll; hogy miként kaptam érte férjet, az már egészen természetesen következett az előzményekre.

Fürdés után haza menve az ujságot találtam asztalomon, melyben pályázat volt kirva abba a községbe, hol ő alkalmazva volt.

Pályáztam, megnyertem az állást, és nemsokára ezt az én esunya harminczkrajczáros uramat.

— Hogy én csókot adjak magának? — No itt van, de ez az utolsó — mára

P n L sné.

— **Jelmezbál.** A tegnapielőtti jelmezbálról szóló tudósításunkból, tollhiba folytán, a notabilitások névsorából a Talapkovics Vazul kir. pénzügyigazgató, míg a jelen volt szépek névsorából a Scossa Dezsőné és Weiterschán Jánosné urhölgyek nevei kimaradtak, mit ezennel készséggel helyreigazítunk.

— **A második nagybeeskereki ártézi-kut** aligha nem egy nagy meglepetést szerez rövid idő alatt a közönségnek. A buza-téri ártézi kut munkálatai ugyanis lázas sietséggel haladnak előre, és a kitünőnek mutatkozó talaj nagy könnyűségére válik a furatási munkálatoknak, úgy hogy szakértők állítása szerint rövid idő múlva már föl fog bugygyanni a pompás ártézi viz nagy öröme a Bega ihatalan vizére ítelt közönségnek. A buza-téri ártézi-kutnál már 265 méternyire voltak tegnap, és a vállalkozó — ki már számos ártézi-kutat nyitott az országban, — az előjelekből ítélve meg van győződve, hogy a 300-adik méternyi mélységnél kifogástalan ártézi-vizre fog akadni. Azt hisszük, hogy az egész város közönsége szívesen kívánja, hogy jóslata beteljesedjék.

— **A „Versezvidéki magyar nyelv-terjesztő-egyesület“** február hó utóján tartotta meg evi rendes közgyűlését. Az alig hat év óta fennálló egyesület ritka becsüggel és missziója fontos tudatában működik, és páratlan energiával igyekszik a működése elé jövő akadályokat leküzdeni és a mi valóban jóleső, hogy az érdeklődés egyáltalán nem lanyhul az egyesület iránt, mely befolyt még arra is, hogy a templomokban magyarul prédikáljanak a népnek, s gondoskodik arról, hogy az iskolák szegénysorsu tanulói könyvekkel láttassanak el. Az egyletnek jelenleg 16 örökös, 40 alapító, 158 rendes és 39 pártoló tagja van. Ugyancsak ez alkalommal volt a tisztikarnak megválasztása is, midőn általános örömkialtások között újból, egyhangulag Seemayer Károly dr. ügyvédet választották meg, ki a megtisztelő bizodalmat lendületes beszéd kíséretében köszönte meg, buzdítván a tagokat kitartó munkásságra.

— **Elvesztett arany óra.** Raskovits Zorka urhölgy február hó 28-án este a fő-utezán elvesztette arany óráját és lánczát, s ez uton kéri a becsületes megtalálót, hogy az órát és lánczot a főkapitánysághoz vigye, a hol részére illő jutalom van biztosítva.

Lágy, behizelgő, kissé fátyolozott volt a hangja.

— Még harminczöt perczig, — válaszolt a férfi, miután óráját megnézte.

— Oh Istenem! — kiáltott fel a nő fájdalmasan.

— Esti szürkületkor érkezel Berlinbe — szölt a férfi némi hallgatás után.

— És mikor jössz te Zürichbe? kérdezte a nő.

— Holnap reggel, — válaszolt a férfi. És akkor ismét száz mértföldnyi távolság lesz közöttünk.

Az asszony erősebben szoritotta meg a férfi kezét.

— De gyakran irsz majd nekem ugy-e? A férfi fejével bólintott.

— Minden második nap, úgy mint eddig? — folytatta az asszony.

— Minden bizonynyal, édes kis feleségem, — felelt a férfi bensőséggel. — De lehetne e másképp? És te azonnal válaszolni fogsz úgy mint eddig. A gyermekekről is írj sokat, tudod milyen nagyon szeretem őket.

— Te édes, te jó! suttozta az asszony a férfihoz simulva. Egész teste remegett, amint hozzáért és csendes vállára hajtotta fejét, önfeléd odaadással.

És ismét hallgatva ültek, egészen egymásba elmerülten.

Reám, aki csendes szemlélője voltam mindezeknek, nem ügyeltek. De hogy is

— **A Rohanok utódja.** Nagyváradon a közelmúlt napokban egy fakó öreg ur halt meg, a ki irnok volt a megyei árvaszéknél s a kiről legtöbben csak most, halála után tudták meg, hogy utódja volt a hies Rohan hercegi családnak. Igénytelen alázatos szegény öreg ur volt; pedig méltó reá, hogy egy pillanatra elmélkedve álljunk meg egyszerű fakoporsójánál: mert Szabó János Biharvármegye árvaszéki irnoka, egy olyan családból származott, melynek jel-szava az volt, hogy: Isten nem lehetek; király nem akarok lenni, azért hát csak Rohan maradok! Bizony a mi Szabó Jánosunknak családi neve marquis Chabaud Rohan volt; sarjaddéka annak a büszke francia főuri családnak, mely a királyokkal volt rokonságban, kiknek tagjai a Lajosok udvarában ragyogtak s milliók urai valának. A nagy francia forradalom, ez a hatalmas földrengés megingatta a trónt és földönfutókká tette az elbizakodott udvaroncokat. Az utcák söpredéke kiütte a paloták lakóit és koldusbotot adott kezébe a büszke főuraknak. Szabó János nagyapja is menekült; ide vetődött mi közénk s az a gögös ember, kinek alacsony volt a trón, az az elbizakodott Rohan marquis egyszerű nyelvmester lett a Wenckheimoknál; itt nősült, itt halt meg szegényesen, de becsületesen. A fia szégyelte viselni azt a büszke nevet: elég volt neki czipelni az élet terhét: eldobta tehát a czimert, a hangzatos előnevet és lett belőle Szabó, a Chabaud magyaros kiejtése után.

Irodalom és művészet.

* „A temesvári színügy gyámolító egyesület“ cím alatt Temesvárott, Barát Armin szerkesztésében csinos kis füzet jelent meg, mely érdekes áttekintést nyújt az egylet fenállásának 8 esztendejéről. A füzet hangulatos bevezető részét a szerkesztő írta. Tartalmazza továbbá a füzet az egylet alapszabályait, a tagok névsorát és az egyleti vagyon kimutatását. Az egylet bevétele 1883 tól 1891. év végeig 19.533 frt volt. Ebből közvetlenül a magyar színház segélyezésére fordítottatott hat év alatt 40.300 frt. A legnagyobb szubvencziót az egylet 1888-ban adta, t. i. 3500 frtot. Az egylet vagyona jelenleg 7565 forint.

törődtek volna velem? Ha egy szerető házaspárnak a válás órája üt, rájuk nézve senki sincs többé a világon. Különb is látszólag teljesen el voltam mélyedve regényem olvasásába — Guy de Maupassant legújabb és legnagyobb szerűbb műve volt, mint erről a repülő könyvtár a frankfurti állomáson biztosított — annyira, hogy egyáltalán nem kellett félniök jelenlétemtől.

Most hátravetette fátylát az asszony. Telt, de halvány arcz tünt elő a fátyol alól. A fáradság gyenge érdekes vonása volt rajta látható. A szeme — úgy látszott, szép lehetett — vörös volt a sirástól, szempillája duzzadt.

Szegény asszony! Aztán újra beszélgetni kezdtek. Bensőséggel teljes, halk, meghitt csevegés volt az, melyből én sajnálatomra csupán egyes szavakat hallhattam, de e szavak mindenike olyan volt, mintha a beszélő egész szívét, egész szerelmi mámorát akarná szavába önteni.

A vonat füttyentett, látszottak már a coupé ablakán keresztül Fulda, az ős püspöki város groteszk tornyai.

Ekkor az asszony ajkán hangos sirás tört elő, és mialatt a vonat megállott, reszkető kezekkel kulcsolta át a férfi nyakát — Olykor magánkivül kiáltott fel fájdalmában.

A férfi vigasztaló, megnyugtató szavakat intézett hozzá; de neki, az erős férfinak is könyek toltak szemébe. Azután gyön-

Táviratok.

A király Budapesten.

Budapest, márczius 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ó Felsége a király ma reggel 6 órakor hadsegédei kíséretében ideérkezett.

Személyi hir.

Budapest, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szögyény-Marich László, a király személye körüli miniszter, Bécsből a fővárosba érkezett.

A pécsi választás.

Pécs, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az itteni szabadelvű párt, Fejérváry Géza báró honvédelmi minisztert lépteti fel, Baross Gábor kerületében.

Uj törvényjavaslatok.

Budapest, márczius 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szilágyi Dezső igazságügyminiszter legközelebb benyújtja a sommáseljárásról és a végrehajtási törvény módosításáról szóló törvényjavaslatokat.

A felirati javaslat.

Budapest, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház választfelirati bizottsága a választfeliratot a ház holnapai ülésén terjeszti be.

Tisza István Selmezbányán.

Selmezbánya, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tisza István tegnap Kazy főispán kíséretében ide érkezett; a lakosság nagy lelkesedéssel fogadta, az indóháztól beláthatlan kocsisor kísérte a városba. Hüttl József min. tanácsos diszebedet adott a tiszteletére, melyen számos felköszöntőben éltették Tisza Istvánt, ki éjjelre Hodricsra utazott.

A főkapitányi helyettes ukáza.

Budapest, márczius 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Pekáry József főkapitányi helyettes egy rendelete roppant elkeseredést keltett a rendőrségi díjnokok közt. Szokásban van ugyanis, hogy a főkapi-

géd erőszakkal iparkodott lefejtetni magáról a lázasan ölelő karokat. — Legfőbb ideje volt, mert a coupék ajtaját már csukdosni kezdték.

— Isten veled, — szölt a férfi remegő ajakkal és a perronra ugrott. Az ajtó becsapódott és a vonat majdnem ugyanazon pillanatban megindult.

Az asszony nem nézett ki többet. Ugy látszott, mintha erői felmondták volna a szolgálatot. Összehúzódva ült egy sarokban és sirt csendesesen.

Egy óra múlva, midőn a vonat Bebra állomáshoz ért, egyszer megesendült a nő halk, fátyolozott hangja:

— Bocssáson meg uram, kissé rosszul vagyok, kérem, legyen oly jó, szerezzon nekem egy pohár vizet.

Eképen megismerkedtünk és a következő órában már sikerült valamennyire elűznöm fájdalmas gondolatait. Némi érdeklődéssel hallgatta a csevegésemet s olykor-olykor már mosolyt is csaltam ajkára. Sőt, mi több, ő maga is közlékenyebb lett és egybek közt elbeszélte, hogy Hamburgban adtak egymásnak találkozó, hogy férje Fuldáig elkísérte, hogy aztán rögtön visszautazott Zürichbe. — Mindenféle üzleti ügyek miatt kénytelen Schweizban tartózkodni, — mig neki magának Berlinben kell maradnia.

— Ön is Berlinben lakik? — tette hozzá kérdőleg s e közben hirtelen némi aggo-

tányságnál összehalmozódott bünjeleket, elveszett és otthagyt tárgyakat időnkint a rendőrség elárverezsi s ily módon a fővárosi rendőrhivatalnokok nem egy becses tárgyhöz igen olcsón jutnak. Most a főkapitányi helyettes egy ukázt bocsjított ki, mely szerint a díjnokokat, tehát a hivatalnoki kar legszegényebb osztályát kizárja az árverésből, míg ellenben a tisztviselőknek megvan engedve. Ezen önző és méltánytalan rendelet nagy izgatottságot keltett s még a tisztviselők sem belyeslik. Ugy halljuk, hogy a díjnokok deputációt menesztenek a főkapitányhoz, esetleg a belügyminiszterhez fordulnak.

Az álló irás behozatala.

Budapest, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az orsz. közoktatási tanács nyelv- és történettudományi osztálya mai ülésében az álló irás behozatalával foglalkozott. Az álló irás föltétlen előnye a dülő irással szemben még nincs egészen elismerve s a szakosztály a dülő irás kiküszöbölését még kormányának tartja, de ajánlja a kormánynak, hogy a két irás összehasonlítása végett tegyenek tervszerű kísérleteket.

Női javítóintézet a fővárosban.

Budapest, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Főúri körök már régóta foglalkoznak azzal az eszmével, hogy a fővárosban női javítóintézetet alapítsanak, melyben különösen bukott leányok találjanak majd menedéket, ha a jobb utra akarnak térni. Az intézetet apácák fogják vezetni s a leányok előbb erkölcsi oktatásban részesülnek majd, utóbb pedig az intézetből kikerülve, tisztességes megélhetési módhoz fogják őket juttatni. Az intézetet már az idén felépítik a várban vagy Ó Budán.

Bőjti predikációk a katonaságnak.

Budapest, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tekintettel a legutóbb kibocsajtott rendeletre, mely a katonák val-

dalom ült arczára. És midőn igennel válaszoltam, az asszony észrevehetően össze-rezzent.

E pillanattól kezdve szótlanabb lett, s valamivel később azt mondta, nagyon fáradt és egy kicsit aludni próbál.

Csakugyan el is szunnyadt nemsokára és rövid megszokásokkal vagy öt óra hosszát alhatott.

Piczi lábát az átellenes ülésre támasztva, fejét egészen hátra hajtva ült ott behunyva szemmel. Domboru keble hullámozott, mely szabályos lélegzése közben és időről-időre ideges vonaglás futott át arczán.

A hallei állomáson két új utas szállott kocsinkba. Utitársnőmet ez nem igen zavarta, aludt tovább, és csak akkor ébredt fel egészen, mikor utazásunk végéhez közeledtünk.

— Ah, hiszen mindjárt megérkezünk, — kiáltott fel az ablakon kitekintve.

Ugy látszott, az alvás felüdítette. Rózsás pir borította az arcát és gyöngye mosoly játszott ajka körül. Gyorsan hozzálátott, hogy sokféle czókmókját összeszedje, és minél inkább közeledtünk a városhoz, arcza annál derültebb, annál mosolygósabb lett. Ugy látszott, alig várja, hogy az állomáshoz érjünk; minden pillanatban kitekintett az ablakon, majd felállt, majd meg újra leült.

Végre ott voltunk.

lások szellemében való nevelésére különös súlyt fektet, az itteni hadtestparancsnok pedig elrendelte, hogy a nagybőjt minden szerdáján egyházi szent beszéd legyen a helyőrség részére. A szent beszédeket katonalelkészek tartják.

Szenzációs öngyilkosság.

Szombathely, márczius 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Itt óriási feltűnést kelt Szentgyörgyi-Horváth Zsigmond cs. és kir. kamarás volt huszártiszt, öngyilkossága, ki két pisztolyból egyszerre lőtt magára és mind a kettő halálos sebet ejtett rajta. Szentgyörgyi-Horváth Zsigmond öngyilkosságát anyagi zavarok okozták. Fiatalon előkelő huszártiszt volt, majd nagy örökséghez jutván, kilépett a hadsereg kötelékéből. Nagy vagyona azonban gyorsan pusztult, míg végre rendkívüli adósságai elől a halálba menekült. Anna idején ő leplezte le a Rummy-billikom ügyét a lapokban.

A Bazilika-sorsjegy főnyertese.

Arad, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Bazilika-sorsjegyek mostani húzásánál a főnyereményt 20,000 forintot, Fényes Kálmán aradi ügyvéd, Farkas Menyhért sógora nyerte meg.

A német császár beszédének rektifikációja.

Bécs, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A „Wiener Abendblatt“, melynek lelkén sok „eredeti és szenzációs“ értesülés szárad már, oly emberektől, kik a német császár legutóbbi, sokat vitatott beszédét pálmák mögött, észrevétlenül kihallgatták s kik — mert nem brandenburgiak — a beszédet nyugodtabban mértegelhették, nagyon érdekes dolgokat hallott a császár beszédéről. Ez értesülés szerint II. Vilmos, beszédének egy helyen egyenesen Bismarckra czélt, mikor ezt mondá: „fájdalom, szokássá vált észak felől folyton torzalkodni a kormány ellen.“ A pálmák alatt ülő urak a beszéd e passzusában is: „verjék le a port papucsokról“, Bismarckra való czélzást látnak, mert ismeretes dolog, hogy Bismarck Friedrichsruhában inkább papucsot, mint cipőhöz hasonlító lábbelit bord. Később a császár, miután méltóságán alulinak tartotta egye-

— Hála istennek, — szolt bájos utitársnőm örvendezve, és egy kicsit nyújtózkodott, mint olyankor szoktunk, ha szívünkben titkos aggodalom és öröm váltják fel egymást.

— Szabad talán segítségére lennem és bérkocsiról gondoskodnom? kérdeztem udvariasan.

— Nagyon köszönöm, — felelt hirtelen, zavart mosolylyal — de vár reám a férjem.

E szavaknál, mintha tüzfolyam gyuladt volna meg arczán, lángoló szégyenpir borította el, majdnem kövé meredve bámult reám, és kétszer a levegőbe kapott kezével, mintha a kiröppent szót erőszakkal visszahuzni akarná.

— Oh istenem! — kiáltott aztán, puha kezével homlokára ütve, és hangos, görcsös zokogásba tört ki.

— Az istenért asszonyom! — szoltam hozzá, de ő nem hallotta szavamat.

Ekkor felszakították az ajtót.

— Róza! Róza! — kiáltott több hang.

— Itt vagy, megjöttél!

A coupé előtt több nő állott, öregek és fiatalok, és egy férfi is, két gyermeket fogva kezénél.

És az asszony, még mindig zokogva, a férfi karjai közé roskadt. . .

esen utalni az „északi alkuszokra“, ezt a kifejezést elhagyta s ez által oly szerkezetet nyert a beszéd, mintha minden elégedetlen német állampolgár ellen irányult volna, holott ő csakis Bismarckot gondolta. Tehát Bismarck sem fog kivándorolni.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.) Budapest, márcz. 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinálat és vételkedv egyaránt csekély forgalom alig 6000 mmáza. Effectiv buzaért 5—7 krral, tengeriért 5 krral többet fizettek. Egyéb magvak változatlanul jegyeznek.

Határidő-üzlet szilárdabban zárul buza őszre és tavaszra 5 krral, tengeri és zab 5—7 krral magasabban jegyeztetett.

Buza tavaszra 10.38—40.

Buza őszre 9.31—33.

Tengeri máj.—jun. 5.35—37.

Zab tavaszra 5.74—76.

Káposzta répeze 13.25.—35.

Sertéskereskedelmi csarnok.

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, márczius 2. A) Hízott sertésárak: I. Magy. elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli súlyban) 45¹/₂—46 kr. - 2. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. súlyban) 44—45 kr. - 3. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 48—48¹/₂ kr. 4. Fiatal közép (páronként 251—320 klgr. súlyban) 47—48 kr. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 45—47 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgron felüli súlyban) 45—46 kr. 7. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 44—45¹/₂ kr. 8. Könnyű (páronként 220 klgrammig terjedő súlyban) 45—46 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) — kr. 10. Közép (páronként 250—320 klgr. súlyban) — kr. 11. Könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronként 240 klgron felüli súlyban) — kr. 13. Könnyű (páronként 240 klgrig terjedő súlyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronként 260 klgron felüli súlyban) 45—46 kr. 15. Közép (páronként 220—260 klgr. súlyban) 44¹/₂—45¹/₂ kr. 16. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 43¹/₂—44¹/₂ kr.

Vegyes közlemények.

— Az „Első nagykikindai takarékpénztár“ XXV-ik rendes közgyűléset márcz. 27-én tartotta meg. Az elmúlt esztendőben két haláleset sújtotta nagy veszteséggel az intézetet. Az egyik volt az intézet elnökének Hertelendi József Torontálmegye nagynevű főispánjának halála, kinek az intézet felvirágoztatása körül hervadhatlan érdemei vannak. A másik szomorú esemény az intézet helyettes igazgatójának Gartilgruber Ferencnek a halála, ki mint helyettes igazgató az intézetnek, megalapításától kezdve mindvégig a legszorgalmasabb és legönzetlenebb tisztviselője volt az együletnek. Vinczehidly Izsó igazgató mindkét szomorú eseményt megilletődve jelentette be a közgyűlésnek, mely az igazgató szavainak hatása alatt jegyzőkönyvben örököltette meg elhunyt jelesének emlékét. A közgyűlés rendes tárgysorozata a szokott módon tárgyalatott le s a részvényesek az intézet korrekt vezetésében való megnyugvással vették tudomásul az igazgatói jelentést, melynek végeredménye a 30 frt osztalék volt. A közgyűlés az intézet elnökéül nagy lelkesedéssel Nikolics Fedor báró Nagy-Kikinda orsz. képviselőjét választotta meg. Jegyzőkönyvi közönet és elismerés szavaztatott a vezérő igazgató, Vinczehidly Izsónak és az elnökő Kikindai Ferenc kir. közjegyzőnek.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —
Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(4-ik folytatás.)

II.

Künn voltak az erdőben. Fejük felett szerelmesen fonódtak egybe a lombok, lábaik alatt zörgött a haraszt. Csattogás, csicsérgés, madárdal hallszott minden oldalról. Itt-ott egy aprócska mókus riadt meg s kuszott ijedten egy fatörzsre, mely mögül aztán pajkosan, incselkedve kandikált ki az erdő vendégeire, a kiktől nem volt mit tartania. Ők pedig nagy komolyan lépkedtek egymás oldalán, a nélkül, hogy csak egyikük is megtörte volna a csendet. Ajkuk néma maradt, csak szíveik beszéltek, lelkeik társalognak. Az erdő széléhez értek. Előttük terült el a mező milliányi virágával, pázsitos gyepével, illatával, szin-pompájával. A nap sugarai alátűztek s aranyos derűben, káprázatos fényben csillogott minden. A tavasz balzsamos, lágy, édes levegője gyengéden ölelte őket körül s megczirógatta fürteiket. A távolból harangszó hallatszott s a kis templom bádoggal fedett tornya vakítóan ragyogott, mint egy második nap. Friss, üde, életet lehelő volt az egész természet. Oktáv gróf önkénytelenül megállt s egy ideig gyönyörködve szemlélte az eleje társuló pompás képet. Majd felsóhajtott: — Minő szép minden! S a lányka felé fordult, a ki szintén megállt, s hallgatott mélységesen. Az erdő felől léptek hangzottak. A lányka felocsudott merengéséből s a feléjük közeledő, feketébe öltözött öreg urra mutatva, így szólt: — Ez itt atyám! . . . Érttem jött . . . Isten önnel! Kezét nyújtotta és elfutott.

III.

Oktáv gróf ettől fogva nagyobb buzgalommal látogatta a betegeket. Valóságos szenvedélyvel kutatta őket ki, s látogatta meg naponként többször is. És így gyakrabban találkoztak, de csak nagy ritkán váltottak néhány szót. Nagyobbra csak üdvözölték egymást s kezet szoritottak, hogy ezzel elmondjanak egymásnak mindent, a mi szívükön feküdt, s a minek édes-bus varázsa alatt állottak mindketten. Egy napon azonban a lányka nem jelent meg egyik betegénél sem. És nem jött el sem másnap, sem harmadnap. Oktáv gróf nyugtalanodni kezdett. Társnője tán maga is megbetegedett? Vagy egyéb baj érte? Vagy tán tőle fél, s ő az oka, hogy kerüli védenzeit? És millió aggály zsongott fel lelkében. Aztán kénytelenül, kutakodni kezdett s megtudta, hogy Lillának semmi baja sincs, de otthon ül s nem távozik szobájából. Oktáv megkönnyebbülten sóhajtott fel. Tehát nincs baja! Talán csak szeszélye ki-

vánja, hogy otthon maradjon? Oh, de ez lehetetlen! Lillának nincs szeszélye! Nem olyan az, mint a többi nő. Más. Egészen más. Angyal, a kiből nincs epe, nincs szeszély, nincs semmi rossz, csak szeretet, hűség, gyengédség és ragaszkodás! És várt még néhány napig türelmetlenül, izgatottan, szenvedélyesen. Lilla azonban nem jött. Ekkor ő kereste fel. Ürügyet talált rá. A közös betegek, közös védenzeik és szenvedőik szolgáltattak rá eleget. Dobogó szívvel, zavartan, félve, lépett be a lányka szobájába, mint egy iskolásgyermek, a ki tanítója elé lép. Hebegve kezdett el beszélni s alig merte elfogadni a feléje nyújtott kezet. Lilla mosolyogva fogadta, de e mosoly nem volt igaz, nem volt természetes. Inkább ijedséget mint örömet tükrözött vissza. Oktáv kérdésére kissé elfogultan válaszolta: — Hogy miért nem megyek betegeimhez? . . . Igen egyszerű . . . Magam is rosszul éreztem magam! Oktáv tiltakozott: — Oh, ön nem volt beteg! — De . . . — Ne is erősítse! . . . Tudom . . . Hiszen naponként kérdezősködtem ön felől! . . . Önnek más oka volt! Lilla elkomorodott: — Hová gondol! . . . Mi okom lehetett volna? — Azt nem tudom . . . És éppen arra akarom kérni: mondja meg! Lilla munkája fölé hajolt s gépiesen öltögetett: — Biztosíthatom, hogy téved! — felelte aztán. A gróf keserűen kiáltott fel: — Tehát ennyi bizalma sincs bennem? És hangjában annyi volt a fájdalom, a kin, a szemrehányás, hogy Lilla ijedten kapta fel fejét s komolyan, csaknem ünnepelesen válaszolta: — Ne vegye rossz néven, gróf ur! . . . Nem akartam önnek fájdalmat okozni . . . Bizalmam bizonyára van önben, sőt több is, mint másban. Hiszen ismerem nemcsak lelkét, tisztá szívét és fenkölt gondolkodását. Mindazonáltal vannak kérdések, a melyekre nem felelhetünk szívünk szerint. . . Elégedjek meg, kérem, ezzel s ne kívánjon tudni többet! . . . — És ha én mégis többet kívánnék . . . Ha esedezve kérném arra, hogy mondjon meg mindent, tárja fel előttem lelkét, s ne titkoljon el semmit? . . . — Akkor kötelességem volna őszintén felelni . . . — Nos, és? — És megmondani, hogy ön csakugyan jól sejtett, a midőn azt hitte, hogy szándékosan kerülöm . . . A világ bizonyára nem áll csupa gazemberekből, de nemes lelkekből még kevésbé . . . Sokaknak már is feltűnt, hogy együtt látogatjuk betegeinket. S míg mi nem gondoltunk másra, csak betegeinkre, ők e szent cél mögött egyéb célzatot is sejtettek . . . Hogy mit? Könnyen kitalálhatja, ha eszébe jut, hogy ön gróf és dugazdag, s hogy én egy szegény, polgári szülőktől származó leány vagyok, a kit sokan, — talán ön is — csinosnak tartanak! . . . — Imádandónak! . . . (Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6,00—5,59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány ind.	5,10	9,44
Módos "	5,67	10,14
*Fény "	5,49	10,23
Párdány érk.	6,01	10,35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány ind.	6,49	3,19
*Fény "	7,02	4,02
Módos "	7,17	4,17
Szécsány érk.	7,40	4,40

Nagy-Becskerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskerek ind.	8,15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart "	8,22	3,10
Lázárföld "	8,50	3,43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház "	—	—
*Lajosmajor "	—	—
Szárcsa "	9,16	4,15
Szécsány érk.	9,29	4,30

Párdány l. alul.		3102	3112
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány ind.	9,39	4,74
Bóka "	9,52	5,02
Kanak—Ó-Lécz "	10,09	5,22
*Barárháza 6a. sz. órház "	10,17	5,34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy "	10,26	5,46
Györgyháza "	10,36	5,58
Zichyfalva "	10,48	6,15
Nagy-Margita "	11,03	6,31
*Loudon-Tanya "	11,10	6,40
Bethlen-Tanya "	11,29	7,02
*Temes-Paulis "	11,37	7,12
Versecz-Rét "	11,44	7,30
Versecz érk.	11,48	7,34

Versecz—Nagy-Becskerek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz ind.	5,12	2,35
Versecz-Rét "	5,17	2,42
*Temes-Paulis "	5,24	2,49
Bethlen-Tanya "	5,34	2,57
*Loudon-Tanya "	5,53	3,15
Nagy-Margita "	6,04	3,23
Zichyfalva "	6,16	3,35
Györgyháza "	6,31	3,47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy "	6,50	4,02
*Barárháza 6a. sz. órház "	7,01	4,10
Kanak—Ó-Lécz "	7,13	4,19
Bóka "	7,32	4,35
Szécsány érk.	7,46	4,46

Menetrend a Nagyikinda—nbecskereki vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
	Budapest ind.	7,00	7,45
	Temesvár "	9,30	11,30
Nagy-Kikinda "	3,30	3,30
Karlova "	4,34	4,11
Beodra "	4,53	4,23
Török-Becse—Aracs "	6,03	5,02
Kumán "	6,33	5,22
Melencze "	7,07	5,42
Ellemér "	7,35	6,01
Nagy-Becskerek érk.	7,59	6,18

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskerek ind.	6,30	7,10
Ellemér "	6,48	7,35
Melencze "	7,11	8,08
Kumán "	7,37	8,30
Török-Becse—Aracs "	7,52	9,14
Beodra "	8,27	10,00
Karlova "	8,39	10,21
Nagy-Kikinda érk.	9,23	11,13
	Temesvár "	—	4,40
	Budapest "	2,05	7,20
		8,40	

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

279. számhoz kig. 1892. (66—3.3)

Pályázati hirdetés.

Torontálmegye alibunári járásában levő Alibunár székhelyvel bíró kör-orvosi állásra — melyhez a székhelyen kívül Kevi-Szóllós, Vég-Szent-Mihály és Sándorfalva községek tartoznak — ezennel pályázat nyitattik és a választás folyó évi márczius 19. napjának, délelőtti 10 órájára tüzetik ki Alibunár község-házánál.

A körorvos évi illetménye 910 frt 32 kr., nappali látogatásért 20 krt, éjjeliért 40 krt vehet, ezenkívül a huszszemléért szabályrendeletileg megállapított díj illeti meg.

Köteles a szegényeket és szembetegeket ingyen gyógykezeltetni és a székhelyen kívül levő községekben hetenként két ízben megjelenni a díjtalanul kiszolgáltatandó előfogaton.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a kellően felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig alólírott hivatalhoz benyujtsák.

Kelt Alibunáron a szolgabírósnál 1892. évi február 19-én.

Főszolgabíró szabadságon:

Kovács Gusztáv,
szolgabíró.

Árlejtési hirdetés.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. miniszterium 1891. évi augusztus hó 13-án 27356. szám a. kelt rendeletével a gyűlvészi állami elemi iskolaépület felépítésére a község által természetben kiszolgáltatandó 311 frt 86 kr. pénzértékű 693 kéznapszámon kívül 4897 frt 61 krt engedélyezett.

A most említett építkezés biztosítása czéljából 1892. évi márczius hó 10-én délelőtt 10 órakor a torontálmegyei kir. tanfelügyelőségi irodában Nagybecskereken zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Vállalkozni óhajtók felhivatnak, hogy érintett építési munkálat elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5 százaléknyi bantpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött napon 10 óráig alulírt hivatalhoz annival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó építkezésre vonatkozó terv és költségvetés, szerződés és építési feltételek a délelőtti hivatalos órákban naponta a kir. tanfelügyelőségi hivatalban betekintheők. Az ajánlatok nem minden egység-

árra külön, hanem valamennyi egységár, illetve az egész engedélyezett összegre vonatkozó bizonyos százalék melletti engedmény kikötése mellett teendő.

Nagybecskerek, 1892. évi márczius hó 2-án.

Torontálmegye kir. tanfelügyelősége.

113. sz. házk. 1892. (77—1.1)

Idézés.

Visnyiczky Drága, Zsófia és István ismeretlen helyen tartózkodó kázközösségi tagok az 1885: XXIV. tev. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatnak, hogy a Visnyiczky-féle 55. számú házközösség megszüntetése és vagyon felosztása ügyben Czrepaja község-házhoz 1892. évi április hó 5. napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyaláson vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig a részükre Palanaczký Gyula czrepajai lakos személyében ki-nevezett gondnokot czélszerű képviselőkre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Antalfalva, 1892. évi február 20-án.

Grofsoreán, házk. főbíró.

Hirdetés.

Van szerencsém tisztelettel tudomásra hozni, hogy az urigőzfürdő 1892. évi márczius hó 1-től kezdve minden kedden és pénteken délután 3 órától esti 6 óráig a t. nővilág rendelkezésére áll, és kérek minél számosabb látogatást.

(74 - 2.2)

Alázattal

Keks Ernesztina.

Jegyzősegéd!

Azonnal és állandóan alkalmaznék egy 28 éven alóli román kath. vallású, a román nyelvet is bíró a jegyzői teendőkből jártas „tetőtől talpig tisztes és becsületes megbízható egyént”. Fizetése egyelőre havi 15 forint, mosáson kívül teljes ellátás külön lakással. (72—3.2)

Okmányokat ajánlottan kérem.

Nagy-Köves (Temesmegye, buziási járás), 1892. február 25.

Grabler Árpád,
körjegyző.

Meghívás.

A „Nagybecskereki temetkezési egylet”-nek t. cz. tagjai, az 1892. évi márczius hó 6-án, délelőtt 9 órakor a városház tanácstermében tartandó

rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Időleges elnök választása.
2. A jegyzőkönyvi hitelesítők választása.
3. Az 1891. évről szóló számoltató jelentés és számadási kimutatás előterjesztése.
4. A felmentvény megadása.
5. Az egyleti elnök választása.
6. Az egyleti igazgató választása.
7. A sorrend szerint kilépett választmányi tagok választása.
8. A temetkezési járulékok leszállítása régibb tagok számára.
9. Némi indítványok. (76—1.1)

A választmány.

! Pénz !

földekre és házakra a legolcsóbb kamatok mellett a legkisebb összegtől a legmagasabbig közvetítettik.

A visszafizetés tetszés és tehetség szerint történhetik.

Pontos és gyors keresztülvétel felett mindenki meggyőződve lehet és szolgál minden e szakmába vágó felvilágosítással bérmentve.

Együtt ajánlom magamat mindennemű állami és magánsorsjegyek, arany és ezüst pénzek, idegen bankjegyek méltányos bevásárlása és eladására, nemkülönben mindennemű szelvények beváltására.

Igérvények minden huzásra. Részletlevelek valamennyi sorsjegyekről.

I. nagybecskereki váltó- és bizományi üzlet

Kadelsburger L.

(2-3)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.